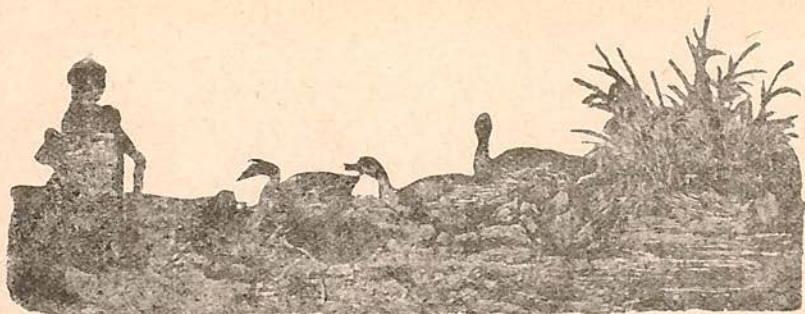

ЕДИНЪ СПОРЪ МЕЖДУ ДОМАШНИТЪ ПТИЦИ.

Въ единъ жгълъ на двора се бѣха събрали кокошки и гжски и живо разговаряха:

— Е пакъ имало справедливостъ на свѣта, — викаше една млада гжска. — По-рано никакъ не ни уважаваха, но сега, прѣзъ войната, узнаха истинската ни стойностъ. Помислете само какви голѣми цѣни плащатъ за насъ!

— Сжщото е и съ насъ, — обади се една кокошка. — И насъ вече почнаха да цѣнятъ, а сжщо и нашитѣ яйца. По-рано на гоститѣ се поднасяше ястие отъ яйца, а сега? Нашитѣ яйца станаха деликатесъ и се плащатъ много скжпо. Да, да, врѣмената се-измѣниха и ний станахме едни отъ най-важнитѣ домашни птици.

— Да уважаватъ нашия родъ не ми е чудно, — каза една стара гжска, — но вий кокошки, съ какво сте заслужили тази висока честь? Това немога да разбере!

— Ами вий пкъ съ какво стоите по-горѣ отъ насъ? — обади се друга стара кокошка.

— Охъ, ти още ли не знаешъ това, глупава кокошко? — отговори гжската. — Ти навѣрно, не си чула още за нашето произхождение и за нашитѣ велики заслуги. Не ми остава друго, освѣнъ да ви разкажа, за да имате друго мнѣние за насъ.

И тя застана срѣдъ гжскитѣ и кокошкитѣ и започна:

— Мѣсторождението на нашитѣ прадѣди е нѣгдѣ изъ сѣвернитѣ скали, кждѣто нашата прабаба, сивата гжска, и до днесъ води спободенъ животъ и само отъ врѣме на врѣме се обезпокоява отъ нѣкой смѣлъ търговецъ на пера и яйца, защото човѣкътъ винаги гледа да ни използва. А това е най-доброто доказателство за нашата стойностъ. Още отъ старо врѣме ни цѣниха, както сега, защото и върху паметницитѣ на старитѣ египтяне ни изображаваха.

Въ старо врѣме нашиятъ животъ, — продължи гжската, — си течеше безъ особни събития. Перата ни служиха за украсения и за меки легла, месото ни, за съжаление, се ядѣше само печено. Така си вървѣше докато изведнажъ станахме прочути. Ето по каква причина: